

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Begrebet Angst

Citation: Kierkegaard, Søren: "Begrebet Angst", i Kierkegaard, Søren: *Begrebet Angst*, udg. af Lars Petersen ; Merete Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 159. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kierkegaard01val-shoot-idm140698091672864.pdf>
(tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Begrebet Angst

Det konkrete i S.K.s synsvinkel gør imidlertid også, at han ikke mener, at det jordiske blot er til for at blive forladt, at mennesket uden videre kan lægge det bag sig og sætte kursen mod evigheden. Når han taler om, at mennesket er dyr og engel (se 141), og at denne modsigelse vækker angst (jf 65: »hiin uhyre Modsigelse [...] at den udødelige Aand er bestemt som *genus*«) - så kan denne angst ikke overvindes ved, at englen uden videre vinker farvel til dyret og dermed til synden og døden. Mennesket er skabt af Gud som dyr og engel - eller rettere sagt: det er skabt med disse anlæg indbygget i sig, og det har således også det, som psykologien kalder angst og dogmatikken arvesynd, indbygget i sig. Målet er for S.K. at nå til den tro, hvor den menneskeligt set uforståelige modsigelse mellem dyr og engel overvindes, idet troen samtidig overvinder den angst, som modsigelsen vækker, »uden at [troen] dog derfor tilintetgør Angesten, men bestandig selv evig ung vikler sig ud af Angestens Dødsøjeblik« (107). Menneskets liv på jorden er da ifølge S.K. et liv, hvor angsten og synden er en permanent udfordring for og trussel mod troen. Set fra en »fornuftig« menneskelig synsvinkel er denne troens kamp for livet håbløs og tabt på forhånd Derfor tales der i *Frygt og Bæven* om en tro i kraft af det absurde, om en tro på, at det, der for mennesker ser umuligt ud, er muligt for Gud.